

Josep Cros i Cabré

Il·lustracions: Joan Teixell

El tresor del regne
(Mt. 13, 44-46)

En el decurs dels anys
emprats de mercader
em vaig firar tresors
que em van obligar a malvendre.

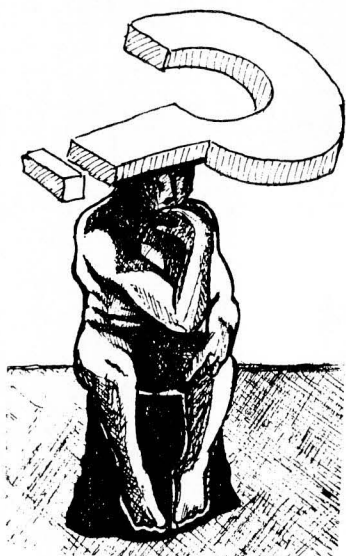
Un dia que, més tard,
amb la mà vaig tocar el cel
em vaig firar/comprar una estrella
que en prémer els canells
vaig fer esclatar en mil perles
omplint-me de gaubança.

Joiós de la troballa
vaig enterrar els tresors
dessota les poselles
vestint-me amb cassigalls
i draps bruts d'estamenya
per fer-me el pobrissó
i no ser motiu d'enveja
al poble verinós.

Les perles viatgeres,
captaires de llinatge
van descobrint l'engany
despertes de somnis clars.

Al cap dels anys, baldat,
tolit, ple de teranyines,
en lloc de grans tresors
em trobo arraconat.

Març de 1992

Esbronc
(Mt. 11, 16-24)

Perquè m'avergonyeixo
jo penedit ho dic:
Toquem rabels, tabals i xeremies
i ningú, ningú no vol ballar
el gran festeig del poble,
on s'entnem complantes,
poemes i cançons
blasmant de junyiments
tancant-vos dins de casa
acusant-vos de garneus,
goluts i embriacs
amics de tarambanes,
barjaules i taujans
i gent de baixa estofa.

Ell també va reprovar
els pobles, on els va demostrar
l'encert dels seus prodigis,
!Ai de tu, Corassain!
!Betsaida, ai de tu!
!I tu Cafarnaüm,
potser com Catalònia
que siguis també encesa!
!Ai d'aquells que s'excusen
de la més bella parla!
!Ai d'aquells que s'entreguen
per no ser junyits al jou!

Abans que Ell s'avergonyís
ja ho va escriure Isaïes